

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 329. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262170352/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Flid efter Lov og Ret, hvorudi han, saavel som i andre skjønne, boglige Kunster, gjorde saa stor Fremgang, at han, endnu ung, fik det hæderlige Hverv i Selskab med andre Herrer og Lærde, som Hovmester at ledsage een af de unge Prindser paa en lang Reise i fremmede Lande. Ogsaa ved denne Leilighed brugte han sit Øie og Øre saa vel, at han ved Hjemkomsten medbragte en stor Skat af det Slags, som Møl og Rust ikke fortære. Hans Anseelse i hans Fødeby var meget stor, og Alle kappedes om at see ham og lære ham at kjende. Ogsaa Herremanden paa *Nordfeld*, Hr. *Eiler Ged*, af de *Geder* med de tre Halvmaaner, hans Faders og især hans forsvundne Farbroders Ungdomsven, indbød ham til sig.

Her var det, at *Claus Boel* første Gang saae Den, der skulde vække hans Hjerte af den Dvale, hvori det under Forstandens kjølige Skygge hidtil havde ligget. Hr. *Eiler Geds* eneste Datter, den fjortenaarige Frøken *Maren Ged*, blev strax saa fortryllet ved den unge, lærde Mands Udvortes og Væsen, hørte saa henrykt paa alle hans Fortællinger om fremmede Lande og de store Ting, han der havde seet og hørt og oplevet, og yttrede denne sin Beundring saa frit og uden Sky, at den sindige Herres Blik aabnedes ogsaa for hendes Yndigheder. Hendes sorte Øine, der dristigt og brændende hvilede paa ham, havde ligesom en Trolddomskraft, der tvang ham til at hæve sine blaae Øine, hvilke ellers meget modeste vare hæftede mod Jorden, naar han holdt et Foredrag; og han forlod *Nordfeld* ganske beruset og opfyldt af een Tanke. Denne Tanke var som en Traad, der drog ham atter og atter derhen, og saaledes var da Sagen i bedste Gang.